

Volledige en originele tekst ook gebuikt in de video in Focomediasharing

Iets plechtigs

Als iemand begint om in zijn leven het ‘hier en nu’ goed te beleven, en daar steeds weer opnieuw mee begint, dan zie je dat alles wat hij doet als vanzelf iets plechtigs gaat krijgen. Je merkt dat het leven van die medemens alleen nog maar gebaseerd is op één enkel, bovennatuurlijk fundament: *de liefde tot God*.

Maar tegelijkertijd geeft dat plechtige, dat kenmerk wordt van al zijn handelingen, in hoge mate kleur aan zijn bestaan. En als gevolg daarvan komt zijn geestelijke gestalte steeds duidelijker naar voren.

Zo zou je van hem kunnen zeggen dat hij *verzonken* is in God tijdens het gebed, *vrij* en *opgewekt* in gezelschap, *nauwkeurig* in de vervulling van zijn plichten, *veeleisend* tegenover zichzelf, *broederlijk* met iedereen, *streng* in de discipline voor degenen die van hem afhankelijk zijn, *barmhartig* als iemand valt, rotsvast *overtuigd* van zijn eigen niets en van Gods almacht, vaak *onvoldaan* over wat hij heeft gedaan, maar *altijd bereid* om te hopen en opnieuw te beginnen. Omdat het menselijk leven is aangetast door de erfzonde, is het noodzakelijk voortdurend opnieuw te beginnen. Maar juist dat helpt ook om een zekere vaste lijn te vinden, ondanks de verscheidenheid aan activiteiten. En het maakt Gods aanwezigheid in zo’n leven meer en meer voelbaar.

Want iemand is heilig als hij niet meer leeft in zichzelf, in zijn eigen wil, maar in de wil van een Ander.

Editrice Mondadori, Chiara Lubich, La dottrina spirituale Ed 2001 p116
Vertaling: Leo van den Broek